



BÉLÁS



A 815. sz. IV. Béla király cserkészcsapat rovata - <http://815.cserkesz.hu/>

Programjaink január hónapban

január 20. **Cserkészmise**
Teaház (14+)

Jaguár őrs portya (folytatás)

...Mintegy 50-60 perces éjszakai „hegymászás” után végre kereszteztük a régóta várt zöld plusz jelzést, amit követve már viszonylag gyorsan, és zökkenőmentesen jutottunk el az esti alvóhelyünkre, a Sasfészek turistaház mellé. Ezen az estén is nyitva volt a ház és éppen körömpörköltet készítettek a háziak. Így mikor oda értünk, be is köszöntünk nekik. Ám az idei portyát eleve bivakolásnak tervezte Patrik, ami annyit jelent, hogy kint alszunk a szabadban, sátor nélkül, szabadég alatt. Így csak beköszöntünk, de nem vettük ki a szobát, helyette raktunk a ház melletti tűzrakóban egy nagy tüzet. Elővettük a hátizsákokból két nagy ponyvát, s az egyiket a földre (az asztal alá), a másikat pedig a földtől kb. 120-130cm-es magasságba (asztal fölé) feszítettük ki. Így készen is lett az első esti szállásunk: 4 ember az asztal alatt, egy ember pedig az asztalon aludt. Viszonylag hideg volt az éjszaka, ám a meleg hálósákjainknak, s a kényeszer hegymenet által okozott kimerültségünknek köszönhetően szerencsére jól ki tudtuk aludni magunkat. A reggeli gyors összehajtogatás, szemétszedés és reggeli után, jó kedvvel, és feltöltődve indultunk neki a szombati túrának. A Fekete-hegyről Pilisszentleken keresztül a Két- bükkfa-nyeregig, onnan pedig a dobogókői kilátóhoz mentünk. Rövid pihenő, és némi motiváló csoki elfogyasztása után tovább is indultunk a Királykúti kanyarhoz. Ide tervezte Patrik a második esti szállást, mivel a térkép szerint itt áll egy esőház is, illetve forrás is van; ám a valóságban

mindkettő zárva volt. Rövid mérlegelés után mégis megszavaztuk, hogy inkább éjszakázzunk itt, minthogy rögtön továbbálljunk, és egy mező szélén térjünk nyugovóra. Mivel már délután fél négyre megérkeztünk, még világosban tudunk el kezdeni fát gyűjteni, s kialakítani az alvóhelyünket. Amíg Tamás és Levente gyűjtött elegendő mennyiségű száraz fát az erdőből, addig a Bendegúz és a Sebi összekotorta egy nagy fa alól az összes lehullott falevelet egy helyre (30-40cm vastagon), majd erre az avar ágyra ráterítették a ponyvát, a derékaljakat és a hálósákokat. És természetesen kifeszítettek egy ponyvát az alvó tér fölé is. Ez idő alatt pedig Patrik rakott egy hatalmas tüzet, közben a tűzrakót úgy kialakítva, hogy a lehető legtöbb hő áramolhasson be a két ponyvánk közé. Amikor mindennel megvoltunk, előkészítettük a vacsoránkat, s elkezdtek megsütni a tűzön. Zsíros és húsos szalonnát sütöttünk, meg héjában sült krumplit, ami nagyon ízletes volt. A vacsora után még picit játszottunk, beszélgettünk, ám hamarosan mindenki nyugovóra tért. Vasárnap korán felkeltünk, összehajtogatunk, megreggeliztünk, és elindultunk vissza Dobogókő felé, majd elsétáltunk Pilisszentkeresztig. Pilisszentkeresztről pedig Pilisszántóig mentünk, ahonnan a távolsági buszunk indult vissza Budapestre. Negyed kettőre már az Árpád-hídnál, körülbelül kettőre pedig már mindenki haza is ért, ám igaz, hogy a délutáni cserkészmisére még visszajött mindenki. Összességében egy izgalmas, kalandokkal teli, az őrs korának megfelelő portyát teljesítettünk, ami remélhetőleg az egész őrsünket legalább annyi energiával töltötte fel, ami tavaszig, a következő kirándulásig kitart!

(Jaguár őrs)

Medve őrsi kirándulás

A Medve őr első kirándulási célja a Budakeszi Vadaspark volt. Összesen heten mentünk: Donát, Márk, Máté, Matyi, Doni, Gizi, aki jött segíteni, és én. Röpké 40 perc alatt elértünk a bejáratig, ahol megleptünk egy padot és elfogyasztottuk a tízórainkat.

Rengeteg állattal találkoztunk, többek közt a névadónkkal is, a barna medvével☺. A mi kedvünkért egész sokat cammogott, sőt azt is bemutatta, hogy hogyan mászik vissza „barlangjába” ami egy cső volt. Az etetőbe megetettük nagy bátran az összes őzikét, kecskét, és szarvast. A kilátó felé menet találkoztunk Rudolfffel, a rénszarvassal is.

Felértünk, és befaltuk az ebédünket is. Miután mindenki jóllakott kiadós futkározásba kezdtünk, majd miután kifáradtunk ismét visszatértünk a vadaspark egyik legérdekesebb állatához, az arany sakálhoz. Hatalmas élményben lehetett részünk, mivel beszélgettünk vagy inkább üvöltöztünk a sakállal. Aki a vadasparkban volt, mindenki odagyülekezett, és az őröt csodálta, hogy csak a mi kiabálásunkra ordít vissza. Nehéz volt innen elszakadnunk, de szegény sakált nem nyúzhattuk tovább, így folytattuk utunkat a tanyai állatokhoz. Végül megmáztuk a vadaspark melletti sziklát, és nagy nehezen, de hihetetlen élményekkel elindultunk haza. Szerencsére senkinek nem esett baja, és mindenki rendkívül jól élvezte magát. Nyugodt szívvel állíthatom, hogy ez egy remek kis kirándulás volt.

(Mészáros Zsófia)

